

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, pol leta 2 K in za četrť leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K, za druge izvenavstrijske dežele 6 K. Kdor hodi sam ponj, plača na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravništvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se dopošilja do odpovedi. — Udje „Katol. tiskovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 vin. — Uredništvo: Koroška cesta šte. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravništvo: Koroška cesta šte. 5, vsprejema naročnino, inserate in reklamacije. — Za inserate se plačuje od enostopne petitvrste za enkrat 15 vin., za dvakrat 25 vin., za trikrat 35 vin. Za večkratne oglase primeren popust. Inserati se sprejemajo do torka opoldne. — Ne zapre reklamacije so poštne proste.

Vojska še eno leto?

Pri Przemyslu naši zavzeli nove hribe. — Pri Jaroslavu odbili ruski napad. — Pri Varšavi zapodili rusko kavalterijo v beg. — Rusi se morajo dosedaj dosledno umikati. — Angleži in Francozi nevoljni na Ruse. — Francozi se umikajo na celi črti. — Rusi položijo bombe v Donavo. — Spori med ruskimi in srbskimi častniki. — Štiri nemške torpedovke potopljene.

Prestolonaslednik poroča cesarju

Dunaj, 19. oktobra.

Z bojišča se uradno poroča:

Prestolonaslednik nadvojvoda Karl Franc Jožei se je pripeljal iz Galicije na Dunaj, da osebno poroča cesarju o vojnih dogodkih v Galiciji. Prestolonaslednik se bo čez nekaj dni zopet vrnil na bojišče.

Vojna še najmanj eno leto?

Vojaški sotrudnik londonske „Times“ ugovarja trditvam nekaterih angleških časopisov, da bi mogla Anglija postaviti le 600.000 mož ter trdi, da se nahaja pod zastavami angleške armade že 1.200.000 mož. Novi rekruti pa se javljajo v tako velikem številu, da jih vlada s svojimi pripravami kar dohajati ne more. Sedaj se nahaja 100.000 indijskih in kanadskih čet v Evropi. Te čete in pa one, ki se sedaj še vezbajo v naselbinah, so temelj, na katerem bo treba graditi naprej. Anglija je poslala v Francijo del svojih najboljših čet. Ostale čete bodo sledile spomladi 1915, glavna angleška sila pa pride — koncem 1915 na bojišča. Angliji se nikamor ne mudi. Ker se je priglasilo toliko prostovoljcev, se glede telesne sposobnosti zahteva več, kakor kjerkoli v Evropi. Sicer bi bil pritok prostovoljcev generala Kitchenerja naravnost preplaval.

(Nemški Wolffov urad pripominja k temu članku: Iz teh razkritij izhajajo pred vsem, da Anglija ne upa pregnati Nemčije pred potekom leta 1915. Francozi ne bodo posebno veseli, da se Angliji nikakor ne mudi, jih uspešnejše podpirati, kakor se je to dosedaj godilo. Izgled na krepkejšo podporo spomladi je le slaba tolažba. Usoda Belgijcev, ki so se zanašali na angleško pomoč, govori le preveč jasno.)

Angleži dosedaj s svojimi prerokovanji o razvoju vojske niso imeli sreče, za to tudi ni nobenega razloga, da bi jim usedli na prerokovanje, kako dolgo se bo trajala vojska.

Avstrijsko-rusko bojišče.

Na celi črti napredujemo.

Dunaj, 19. oktobra opoldne.

Avstrijski generalni štab razglasa:

V bitki izhodno od Przemysla in Chyrowa je včeraj (v nedeljo, dne 18. oktobra) dosegla naša armada zopet lepe uspehe. Posebno huđa je bila borba pri mestecu Mizyniec. Višino Magiera, katera je bila dosedaj v rokah sovražnika in odkoder so Rusi z velikim uspehom zadrževali naše prodiranje, smo včeraj popoldne po daljšem in močnem obstreljevanju s topovi zavzeli. Severno od Mizynieca so naše čete že tako daleč napredovale proti sovražnim vrstam, da so se v bajonetnem jurišu zakadile v ruske čete, ki so stale na izhodni strani Przemysla. Našim se je posrečilo, da so prodrli celo na višine pri mestecu Medyka.

Na južnem krilu so Rusi neprestano; tudi po noči, napadali naše postojanke na višinah na južno-zahodni strani Starega Samborja. Naše čete pa so vse ruske napade krepko odbile.

V dolini rek Stryj in Swica so naša žrdela v vednem boju s sovražnikom ter so dosegla že znatne uspehe.

Tudi ob reki San so se včeraj na več mestih vršili boji. Rusi so napravili včeraj (nedeljo) zvečer, ko je nastopila tema, napad na naše postojanke pri mestu Jaroslav na izhodnem bregu reke San. Sovražni napadi so bili krepko odbiti.

Na Rusko-Poljskem je združena avstrijsko-nemška kavalterija porazila močno rusko kavalterijo. Ta sovražna četa je poskušala prodiralno napadati naše zavezne oddelke v smeri zahodno od Varšave, a je bila vržena pri mestu Sochaczew nazaj.

Mesto Mizyniec in gora Magiera ležita kakih 35 km izhodno od Przemysla v sredini med Lvovom in Przemyslom. Stary-Sambor, imenovan tudi Staro-Miasto, leži ob gornjem toku reke Dnjestr 45 km jugozahodno od Przemysla. Reka Stryj izvira v Karpatih pri prelazu Uszok in teče po jugozahodnem delu Galicije.

Poveljnik Przemysla priznava junaštvo Rusov.

Poveljnik trdnjave Przemysl, podmaršal Kusmanek, priznava pohvalno neustrašeno junaštvo ruskih čet, katere so oblegale Przemysl. Bajka o neujnosti Rusov se mora enkrat za vselej pozabiti. Podmaršal je kazal neke škarje, s katerimi se morejo bočee žice, ki branijo bližanje sovražnika do trdnjave, tako hitro prerezati, da posadka trdnjave tega ne sliši. Te škarje so nemškega izvora in jih je naša posadka po vsakem naskoku v velikem številu pri padlih ruskih vojaki. Podmaršal Kusmanek je pripomnil, da je sam prerezal brez najmanjšega napora s takimi škarjami 5 mm debelo bočevo žico. Tudi je pokazal zaplenjeno rusko puško-repetirko, ki je popolnoma novega izvora in ki ima namesto bajoneta škarje, s katerimi more strelce, zavarovan v strelskem jarku, prerezati pred seboj vse bočeve žice, ne da bi se pri tem izpostavil kakim nevarnostim. Tudi ta značba je bila v avstrijski armadi popolnoma nova.

Avstrijsko-srbsko bojišče.

Nesloga med srbskimi in ruskimi častniki.

Sofija, dne 18. oktobra.

Poveljnik v Srbiji se nahajajočih ruskih čet, princ Arzen Karagiorgjevič, je radi needinosti, ki se je pojavila med ruskimi in srbskimi častniki, zapustil Srbijo ter se podal na Kavkaz.

Ruski saperji položili mine v Donavi.

„Südslawische Korrespondenz“ poroča iz Bukarešta: Rumunski listi poročajo, da se je peljal skozi Rumunijo neki ruski zdravstveni vlak na progi Jassy—Ungheni. Kdor ve, kako slabo da je preskrbljeno v Rusiji za ranjence, se je moral čuditi, da se Rusi morejo pečati še s srbskimi ranjenci. Bilo je tudi veliko sanitetnega oboja. Iz Orsove se zdaj pojasnjuje pravi namen te pošiljave. Ruski saperji, to je oddelek pionirjev, ki delajo jarke, ceste in okope, so namreč položili v zadnjih nočeh med Turnseverinom, Kladovo in Orsovo mine. Ruski saperji so bili preoblečeni v uslužbence Rudečega križa in so se kot taki peljali skozi Rumunijo. Zloraba Rudečega križa v ta namen, kakor pravijo nemška poročila, da izrab-

ljajo Rusi mednarodno zastavo in da obstreljujejo nemške lazaretne (zdravniške) vlake, vzbujajo veliko pozornost.

Nemško-rusko bojišče.

Kje so Nemci?

O vojnem postopanju Nemcev v izhodni Prusiji in na Rusko-Poljskem zadnji čas ni bilo dovolj jasnih poročil. Ali se še nahajajo nemške čete v ruski pokrajini Suwalki, katero so Nemci zasedli, kakor hitro so izgnali Ruse iz izhodne Prusije, in če se nahajajo, kako velika je približno njihova moč, o tem nismo bili zanesljivo poučeni. O vsem tem nas pouči sedaj poročilo nemškega zunanjega urada nemškemu poslanstvu v Bernu, v katerem se glasi:

„Ko smo pregnali Ruse iz izhodne Pruske, smo jih najprvo zasledovali čez mejo, težišče naših vojnih podvzetij smo pa prenesli na Poljsko. Pri tem smo imeli popoln uspeh. Vsa Poljska zapadno od Visle je v naših rokah. Rusi imajo le še Varšavo. Da smo zapustili zasedeno rusko ozemlje ob izhodno-pruski meji, nima nobenega pomena, posebno, ker nismo nikdar nameravali stalno zasedati gubernijo Suwalki. O tem, da smo opustili obleganje Ossowieca, ne more biti govora; kajti trdnjave nismo nikdar oblegali, pač pa samo obstreljevali, da smo mu s tem v okvirju takratnih podvzetij lahko zaprli prehod težke oblegovalne artilerije.“

V zasedeni pokrajini Suwalki torej ni več nemških čet, glavna moč nemške izhodne arma“ stoji sedaj na Rusko-Poljskem. To je za presojanje položaja velike važnosti.

General Hindenburg o koncu vojske.

Neki deklici v Briksnu, ki je pozdravila pismo generala Hindenburga, je general odgovoril: Pri srčno se zahvaljujem, ker ste se me prijazno spomnili. Vojska, kakor upam, bo trajala toliko časa, dokler se vse ne ukloni naši volji.

Nemško-francosko bojišče.

Francoska armada se umika na celi črti.

Francoski poizkusi, da bi obkolili nemško desno krilo, so se ponesrečili. Sedaj, ko je padel Antwerpen in dobi vsled tega ravno nemško desno krilo nova ojačenja, je še manj upanja na uspehe. Francoski vojskovodja Joffre je hitro presodil položaj in spremenil svoje načrte. Sklenil je, braniti se na planoti Morvan, Corte d'Or (južno od Dijona) in v dolini reke Saone. V resnici je že, kakor poročajo „Baseler Nachrichten“, 96 polkov, to je okroglo 600.000 mož, zbranih na planoti Morvan. Vsa premikanja francoskih čet kažejo, da je general Joffre zamislil za prihodnje boje nove načrte. Boji, ki se vrše še ob sedanji črti z Nemci, so le navidezni.

Že ob času, ko so se Nemci po zmagovitih bojih v severni in izhodni Franciji bližali Parizu, je general Joffre razglasil, da se misli francoska armada postaviti na črti Nevers—Dijon. Toda takrat so poli-

tični razlogi povzročili, da se ta namera ni izvršila. Saj je znano, da je bila za Angleško misel, da bi utegnili Nemci priti v posest severne belgijske in francoske obali, strašna in neznosna.

Francози in Angleži pri mestu Lille odbiti.

Berolin, dne 19. oktobra.

Veliki generalni štab poroča: Napadali poizkusi sovražnika so bili na zahodni in severozahodni strani mesta Lille od nemških čet odbiti. Sovražnik je imel zelo velike izgube.

Obstreljevanje Belforta.

Neka brzobjavka iz Curiha, ki jo prinaša „Kölnische Zeitung“, zagotavlja, da so težki nemški možnarji že v torek pričeli streljati na izhodno od Belforta ležeče francoske postojanke. Boji so bili silno ljuti. Nemci so napredovali korak za korakom.

Nezgodavstrijskih motor-nih baterij v Belgiji.

Stotnik Aman mrtev.

Dunaj, 19. oktobra.

Iz nemškega glavnega vojnega stana se poroča: Pri prevažanju avstrijskih motornih baterij, katere so se nahajale pred Antwerpom, po železnici proti izhodu, se je pripetila pri Littichu velika nesreča. Nekaj železniških vozov, na katere je bila naložena ona baterija, je skočila iz železniškega tira. Pri tem je ubilo poveljnika divizije, stotnika Ferdinanda Amana našega rojaka, doma iz Ajdovšine na Goriškem. Praporščaku Wollnerju je pa zlomilo nogo. Poškodovanih je še bilo več drugih častnikov in vojakov. Baterija je pa ostala nepoškodovana. — Stotnika Amana so prepeljali v Köln, da ga tamkaj slovesno pokopljejo. Ponesrečeni stotnik Aman je bil eden najbolj nadarjenih častnikov avstrijske trdnjavske artilerije. On, kakor tudi praporščak Wollner sta bila vsled svojih junaških činov pred Antwerpom odlikovana z železnim križcem. Slovenskemu junaku bodi zemljica lahka!

Angleži kregajo Ruse.

Angleži v sedanji vojski malo delajo, a veliko govorijo. Sedaj jim ni kaj pri Francozih prav, petem pri Belgijcih, a tudi z Rusi niso več zadovoljni. Vojaški sotrudnik „Morningpost“ piše, da se na izhodu stvari ne razvijajo tako, kakor bi bilo pričakovati. Bifka, katero je vse pričakovalo v bližini Krakova, se vrši sedaj daleč proč na izhodu. Rusi, ki so skrajja napadali, so bili prisiljeni, da so to ugodno taktiko morali prepušči nasprotnikom. Prodajajočim nemškim četam je bilo radi tega onogočeno, da so prekoračile Vislo brez odpora.

Nazadnje še poročevalec izjavlja: Pomen Przemysla je sedaj jasen. Zelo se mora obžalovati, da se ni posrečilo, vzeti trdnjavo.

Angleži, ki v celi vojski najmanj trpijo in grdo izrabljajo svoje zaveznike, si dovoljujejo še tudi, da oštevaajo svoje zaveznike in jim dajejo dobre nauke.

Francози z Rusi nezadovoljni.

Rusi so Francozom več obetai kakor so mogli izpolniti. Koj v začetku bi bili morali po dogovoru preplaviti s svojimi četami izhodno Prusijo in Galicijo. Pričeli so, toda izpolnili niso nikjer svoje obljube. Najprej so morali iz izhodne Prusije, sedaj jih pa naganjamo iz Galicije. Rusi se morajo umikati. V nizozemskem častniku se tolaži francoski požorevalec: „Za sedaj je prva naloga, da rešimo Varšavo. Potem bo boljše. Poincare in Joffre sta imela posvetovanje, na katerem je Joffre izrekel upanje, da poseže glavna moč Rusije v novembru odločilno v boj. Takrat bo imela 8 milijonov vojaštva na razpolago. Na francoskem bojišču pa možnost ni izključena, da pade že v začetku novembra odločitev.“

In francoski general piše: „Škoda je, da Francija in Rusija ne nastopata po dogovoru. Napad na sovražnika bi se moral pričeti istočasno.“

Francoski duhovniki v vojni.

Francoski list „Soleil du Midi“ priobčuje prvi seznam 70 francoskih duhovnikov, ki so padli na bojišču.

Na morju.

4 nemške torpedovke potopljene.

Berolin, 18. oktobra.

Uradno se poroča:

Dne 17. oktobra popoldne so se zapletle naše (nemške) torpedovke S 115, S 117, S 118 in S 119 nedaleč od holandske obali v boj z angleško križarko „Undaunted“ in štirimi angleškimi torpednimi rušilci. Glasom uradnih angleških poročil so bile nemške torpedovke potopljene in je bilo od njih posadk 31 mož na Angleškem izkrcanih.

Najdomestujoči šef admiralskega štaba: Behneke.

„Undaunted“ je lahka angleška križarka 125 m dolga, 11,9 m široka, z globino pod vodo 3,1 m. Prostor ima za 3500 ton in 30.000 konjskih sil ter ima hitrost 30 morskih milj. Potopljene nemške torpedovke S 115, S 117, S 118 in S 119 so starejšega sestava, zgrajene so bile v letih 1902 in 1903 ter so imele hitrost 27 morskih milj. Dolge so bile po 61 m, široke 7 m in globoke 2,3 m pod vodo. Prostor so imele po 420 ton in stroji so bili močni 6000 konjskih sil. Vsaka torpedovka je imela posadko 56 mož.

Igra med Nemčijo in Anglijo na morju.

Curih, dne 17. oktobra.

„Neue Züricher Zeitung“ razpravlja v uvodniku o upih Anglije, da bi uničila nemško brodogradnjo, zelo nezaupno. Zemljepisni pogoji so za brodogradnjo v Severnem morju izredno ugodni; udreti v Vzhodno morje je skoraj nemogoče; strah pred vzvodnimi učinki podmorskih in torpednih čolnov, vse to ne dopušča angleškemu admiralom, da bi nemško brodogradnjo prisilili k bitki. Tudi se ne dajo čete izkrcati na nemški obali Severnega morja, ki je preplavljeno in bi se morale čete v čolnih prevažati do kopnega. Ravno tako ni mogoče zasesti Amsterdam. Angleške nade so torej zelo male. Upoštevati pa je tudi še nadkriljujoče nemške topove iz oklepnihih obročev. Ti topovi oddajo do 220 strelcov, dočim se angleški topovi iz žičnih cevi že pri 60. strelu izžgo, radi česar ne morejo več točno zadeti. Angleški industriji se izdelava topov z oklepnihi obročji ni posrečila, ker na Angleškem niso mogli izdelati dovolj lepih in dovolj trdnih kosov jekla. Tudi v tem oziru je torej Nemčija na boljšem in je pričakovati, da končno dobi sicer izenačeno igro.

Bojne moči zaveznikov izčrpane.

Kolin, dne 16. oktobra.

Kolnski list „Kölnischer Zeitung“ poroča sledeče: Zavezniški nimajo več nobenih novih čet. Anglija ne more poslati v Francijo nobenih čet več in le še čaka na to, da se drugi med seboj uničijo. Anglija se zelo baha s svojim gospodarstvom na morju, toda sedaj si še ni upala spustiti v nočeno tako podletje, kakor je bilo n. pr. ono Nemčije že koj ob pričetku vojske. To so nemške vojne ladje polagale mine ob izlivu reke Themse.

Vstaja proti Angležem.

Carigrad, 19. oktobra.

Carigradski listi so izvedeli iz zanesljivega vira, da so se uprli mohamedanci afrikanske pokrajine Somali in napadli pod poveljstvom čvoh šejhov Berbero, glavno mesto te naselbine. Ujeli so vse angleške častnike te posadke in zasedli mesto. Isti častniki javljajo, da je neka nemška križarka bombardirala železniško progo Džibat—Addis-Abeba, ki jo grade Francozi. Proga je bila razdejana. Poškodovana so bila tudi poslopja francoske naselbine. Kakor je izvedel „Tasvir i ekbar“, so Angleži v zadnjih dneh odstavili 120 egiptskih uradnikov in odpustili iz armade 20 egiptskih častnikov. Domneva se, da so Angleži vse to ukrenili, da rešijo situacijo v Egiptu. Listi priobčujejo iz oficijoznega afganskega organa „Sara Djulahbar“ povzelo vest, da so se zaradi aretacije mohamedanskega indijskega častnika Mehmeda Hafiza, brata kneginje Begum iz Bhopala, uprta plemena, katerih glavaj je bil Mehmed Hafiz. Angleški glavni upravitelj je obljubil, da bo Mehmed Hafiza izpustil na svobodo. Uporna plemena v Djibburu silijo, da bi se Indijci uprli proti Angležem.

Borba med Slovincem in Rusom.

Že med prvimi ranjenci smo čitali ime Martin Režek, alpinist 27. brambovskega ali planinskega polka iz Ljubljane. Ti planinci so se dne 15. avgusta iz Goriškega odpeljali skozi Ljubljano in Ogrsko v izhodno Galicijo blizu do Tarnopola. A pri svojem dohodu so po napornem maršu že zadeli na sovražnika. Dne 24. avgusta so se že začeli manjši boji, v katerih je bilo mnogo naših ranjenih. A dne 27. avgusta je bila huda bitka pri Premislany-ju. Oddelek, v katerem je bil Režek, je dobil povelje, da zavzame sovražnikovo baterijo. Planinci so se vrgli na njo kakor levi. Vnelo se je mesarsko klanje s puškami, meči in puškinimi kop ti. Padali so na obeh straneh. Kogar ni podrla kroglja, prebodel ga je meč. V tem metu je Režek dvema Rusoma s kroglo pomagal na oni svet, enega pa je z mečem zabolal, da se je kar sesedel. Med tem pa se proti Režeku zakadil možan Rus, pravi Harambaša, ter ga začne, zgrabivši ga za vrat, kar daviti. A naš alpinist ne izgubi samozavesti, mahoma odrine Rusa ter ga istotako zgrabi za vrat, z drugo roko še puško držeč, in tako se rovata na življenje in smrt. Režeku se posreči, da podere Rusa na tla. Hitro zgrabi za puško in s kopitom premaga srečno sovražnika, ki so več ne gane. A med tem metežem je eden izmed ruskih ranjencev ustrelil proti njemu. Zato Režek skoči tudi na tisto stran ter mu vrne to prijaznost s kopitom, da ruski vojak ni nikomur več škodoval.

Režekov tovariš pripoveduje dalje: Pa pozabil sem povedati tudi, da mi je prej ena izmed irvajocih krogel ena tik ob sencu odstrelila prsni šopek na čepci, in kmalu nato je priletel šrapnel, ki mi je telečnjak na hrbtu odrezal s takim pritiskom, da mi je

bruhnila kri iz nosa in skozi usta. Ne vem, ali isti ali drugi šrapnel, je tovariša raztrgal na kosec, ki so se vsuli na nas. — A vse to me je zadržalo, sam ne vem, kako, da sem se pri zgoraj opisanem naskoku obranil sovražnika. — A kaj je to? Zemlja okrog mene je suha — in vendar čutim v čevlju mokroto; na kar me tovariš opozori, da sem ranjen na levi nogi, rekoč: ali ne vidiš, da je vsa hlačnica krvava? Zdaj se-le se zavem, kaj se je tudi z menoj zgodilo. Čutim se trudnega in si za silo obvežem prestreljen kraj s pripravo, ki jo dobi vsak vojak za največjo potrebo. Potem pa sem se onesvestil in ne vem, kaj se je z menoj godilo. Pozneje sem izvedel, da je prišel naš zdravstveni oddelek, ki nas je pobral in nas odpravil v mesto Stryj v bolnico. A tudi tu nam ni bilo obstanka, kajti glasilo se je povelje: težko ranjeni zvečer na kolodvor, lahko ranjeni jutri zjutraj. Ali še ne preteče ura, ko se nam zapove: vsi na kolodvor (kajti sovražnik se je približal mestu). Na postaji je bil takmetž prinešenih in samodošlihi ranjencev ter nebrojnih beguncev, da je bil srečen, kdor je dobil kak prostorček. Vlak odhaja za vlakom Slednjč tudi jaz dobim prostor in vlak nas odpelje na Ogrsko v mesto Ungvar, kjer se me loti povrh še griža. Ker ni bila hrana za moj želodec, prosil sem, da bi smel iti zdraviti se domov, kar so mi uslišali ter me čez Dunaj poslali na Kranjsko.

Čast temu vojaku, ki je doma v Bojanji vasi, občina Radovica pri Metliki. Za spomin je pustil doma naramno sponko ruskega vojaka, ki jo je odtrgal mrtevce. Seboj pa je z bojišča vzel puško ter jo oddal še-le v Ljubljani. Kje je telečnjak, meč, pelerina, Bog ve.

Dne 9. oktobra se je dokaj ozdravljen vrnil v Ljubljano.

Promoviral je dne 17. t. m. Emil Schlander v Gradcu za doktorja vsega zdravilstva.

* **Ptujski odvetnik dr. Gosak mrtev.** Ljubljanskemu „Slovenskemu Narodu“ se poroča: Z južnega bojišča je sluga ljubljanske Mestne hranilnice, Rak, pisal svoji soprogi, da je živ in zdrav, da je pa te dni padel rezervni častnik, odvetnik v Ptuj, g. dr. Tone Gosak. Pokojnik, simpatičen, mlad mož, ki je še-le pred kakim letom otvoril svojo odvetniško pisarno in se poročil s hčerko ugledne narodne rodbine Mohorič v Ptuj, je bil mož, ki je ljubil narodno delo, mož, poln idealnega navdušenja za sšlovensko stvar, od katerega je mogel slovenski narod še mnogo pričakovati. Bodi mu ohranjen blag spomin. Njegovi vdovi in celi rodbini naše iskreno sožalje!

* **Vojaški škof na bojišču.** Vojaški škof Bjelik edide prihodnje dni na bojišče, da bo nadzoroval vojaško dušno pastirstvo na bojišču in v zdravstvenih zavodih.

* **Na severnem bojišču** je bil ranjen g. Tomo Šorli, c. kr. notar v Podgradu na Primorskem, poročnik 47. polka in rezervi.

* **Francozi in Angleži nimajo korajže.** Črnovojnič četovodja Alojzij Kren, doma iz Svečine, piše svojemu prijatelju iz Drinjana pri Ptuj: „Francozi in Angleži nimajo korajže in si ne upajo pred Polo. Najbrže so že izvedeli, da so mariborski črnovojnič tam na straži. Naj le pride sovražnik, izkusl bo, kako znamo črnovojnič streljati.“

* **Poljska služba božja.** Preteklo nedeljo dne 18. oktobra, se je vršila v farni cerkvi v Slivnici pri Mariboru popoldanska služba božja za poljske begunce, nastanjene v slivniški fari. Pridigo, rožni vence in klanje je imel poljski duhovnik, begunec iz Kalusza, kjer je bil katehet na poljskih ljudskih solah. Nastanjen je v gradu pri grofu Schönbornu. Vsi begunci občudujejo lepoto naših krajev in rodovitnost naše zemlje.

Tiskarna sv. Cirila

Maribor, Koroška cesta št. 5

Tiska knjige, časopise, diplome, ilustrirane cenice, pisarni papir, okrožnice, zavilke, barvotiske, računalne, vabila, vstopnice, dopisnice, vizitke, osmrtnice, plesne reže, zaračna in poročna naznanila, tiskovine za šole, vse urade in društva, pravila, menice, dolžna pisma, lepake, letake, jedilne liste, sprejemnice, naslovnice i. t. d.

Telefon št. 113. Erzojevalni naslov: Cirilova tiskarna Maribor

Tisk tiskarne sv. Cirila v Mariboru.